

Material and methods. An observational clinical study was conducted on a sample of 40 anxious pediatric patients aged 4–12 years requiring restorative or minor surgical dental procedures. Preoperative anxiety levels were assessed using the modified Venham scale, and intraoperative behavior was clinically monitored. Inhalation sedation was administered according to a standardized protocol with gradual titration of nitrous oxide concentration and continuous vital sign monitoring.

Results. A statistically significant reduction in anxiety scores was observed after sedation initiation ($p < 0.05$), with improved cooperation in over 85% of cases. No major adverse reactions were recorded, and postoperative recovery was rapid. Integration of this method into an interdisciplinary protocol (collaboration with pediatricians and, when necessary, psychologists) enhanced compliance and reduced negative dental experiences.

Conclusions: Conscious sedation with nitrous oxide is a predictable, safe, and effective therapeutic tool in managing the anxious child. Its implementation within an interdisciplinary framework optimizes clinical outcomes and promotes a positive long-term attitude toward dental care.

Keywords: conscious sedation, nitrous oxide, pediatric dental anxiety, behavior management, interdisciplinary approach

EPIDEMIOLOGIA ȘI LOCALIZAREA CHISTURILOR DERMOIDE ÎN REGIUNEA ORO-MAXILO-FACIALA LA COPII: ANALIZA COMPARATIVĂ A DATELOR DIN LITERATURĂ ȘI A STATISTICII DIN EXPERIENȚA CLINICĂ

Tomaș Valeria, studentă, Facultatea de stomatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Stepco Elena, dr. șt. med., conf. univ., șef catedră, Catedra de stomatologie pediatrică „Ion Lupan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Porosencov Egor, dr. șt. med, asist. univ.; Catedra de stomatologie pediatrică „Ion Lupan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Porosencova Tatiana, dr. șt. med, conf. univ.; Catedra de propedeutică stomatologică „Pavel Godoroja”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Chisturile dermoide sunt leziuni congenitale rezultate din includerea țesutului ectodermic în timpul dezvoltării embrionare. La pacienții pediatrici, acestea apar frecvent în regiunea capului și gâtului și pot implica diferite structuri anatomice ale regiunii oro-maxilo-faciale. Înțelegerea epidemiologiei și a localizării acestora este esențială pentru stabilirea diagnosticului corect și planificarea tratamentului.

Scopul lucrării. Scopul acestui studiu a fost analiza caracteristicile epidemiologice și a localizării anatomice a chisturilor dermoide la pacienții pediatrici, prin compararea datelor din literatură cu statisticile clinice dintr-un departament chirurgical specializat.

Material și metode. A fost efectuată o revizuire a literaturii, incluzând 40 de articole științifice care descriu chisturi dermoide pediatrice ale regiunii oro-maxilo-faciale. Au fost analizate date privind vârsta pacienților, localizarea anatomică și incidența. Aceste constatări au fost comparate cu o analiză statistică retrospectivă de

trei ani a pacienților pediatrici tratați cu diagnosticul de chisturi dermoide la catedra de Chirurgie Oro-Maxilo-Facială „Ion Lupan”.

Rezultate. Analiza literaturii a sugerat că aproximativ 70% dintre chisturile dermoide sunt diagnosticate la copii cu vârsta mai mică de cinci ani. Cea mai frecventă raportată localizare în literatură este regiunea periorbitală, în special lângă sutura frontozigomatică, urmată de regiunea nazală și planșeul cavității orale. În urma analizei clinice a cazurilor din departamentul evaluat, pe parcursul unei perioade de 3 ani, se atestă o frecvență mai mare a chisturilor dermoide extraoral, în special în regiunea periorbitală: supraorbital (25,97%), urmată de infraorbital (10,39%). În schimb, localizarea intraorală a fost diagnosticată o singură dată (1,30%).

Concluzii. Chisturile dermoide la pacienții pediatrici prezintă o distribuție anatomică variabilă. În timp ce datele din literatură evidențiază predominanța leziunilor periorbitale, observațiile clinice din practica chirurgicală oro-maxilo-facială completează cu o incidență mare a prezenței chisturilor dermoide în regiunea oro-maxilo-facială. Analiza comparativă a literaturii și a datelor clinice contribuie la o mai bună înțelegere a epidemiologiei acestor leziuni și la planificarea unui tratament corespunzător.

Cuvinte-cheie: chist dermoid, pacienți pediatrici, regiune oro-maxilo-facială, localizare, epidemiologie.

EPIDEMIOLOGY AND LOCALIZATION OF PEDIATRIC ORO-MAXILLOFACIAL DERMOID CYSTS. A COMPARATIVE ANALYSIS OF LITERATURE DATA AND CLINICAL STATISTICS

Tomaș Valeria, student, Faculty of stomatology, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Stepco Elena, PhD, assoc. prof., Head of department, Department of pediatric dentistry „Ion Lupan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Porosencov Egor, PhD, assist. prof., Department of pediatric dentistry „Ion Lupan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Porosencova Tatiana, PhD, assoc. prof., Department of dental propaedeutics „Pavel Godoroja”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. Dermoid cysts are congenital lesions that develop from the inclusion of ectodermal tissue during embryonic development. In pediatric patients, they frequently develop in head and neck region and may involve different anatomical structures of OMF area. Knowledge of epidemiology and localization is essential for establishing an accurate diagnosis and planning the future treatment.

Objective of the study. The aim of the study is to analyze the epidemiological characteristics and anatomical localization of dermoid cysts in pediatric by comparing literature data with clinical statistics from a specialized surgical department.

Material and methods. A literature review of 40 scientific articles describing pediatric dermoid cysts of the oro-maxillofacial region was performed. Data regarding patient age, anatomical localization, and incidence were analyzed. These findings were compared with a three-year retrospective statistical analysis of pediatric patients diagnosed with dermoid cysts at the Department of Oro-Maxillofacial Surgery “Ion Lupan”.

Results. The literature analysis showed that approximately 70% of dermoid cysts are diagnosed in children younger than 5 years. The most frequently reported location in the literature is the periorbital region, particularly near frontozygomatic suture, followed by the nasal region and the floor of the oral cavity. In the clinical analysis of cases from the evaluated department over a three-year period, a higher frequency of extraoral dermoid cysts was observed, particularly in the periorbital region: supraorbital (25.97%), followed by infraorbital (10.39%). Intraoral localization was diagnosed only once (1.30%).

Conclusions. Dermoid cysts in pediatric patients demonstrate variable anatomical distribution. While literature data highlight the predominance of periorbital lesions, clinical observations from oro-maxillofacial surgical practice reveal a higher incidence of oral cavity involvement. Comparative analysis of literature and clinical data contributes to a better understanding of the epidemiology of these lesions and planning the future treatment.

Keywords: dermoid cysts, pediatric patients, oro-maxillofacial region, localization, epidemiology.

SINDROMUL GURII ARZÂNDE: IPOTEZA DE DISFUNCȚIE NEUROPLASTICĂ POSTNOZOLOGICĂ TRIGEMINALĂ ȘI MECANISMUL ACUPUNCTURII

Toncoglaz Alexandra, asist. univ., Departmentul Patologie, Disciplina de Patofiziologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Lacusta Victor, dr. hab. șt. med., prof. univ., acad. AȘM, Șef catedră, Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Minchevici Delia, studentă, Facultatea de medicină generală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Gîlea Angela, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de medicină alternativă și complementară, USMF „Nicolae Testemițanu”

Sangheli Marina, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de neurologie nr. 1, USMF „Nicolae Testemițanu”

Tacu Lilia, dr. șt. med., conf. univ., Departamentul Patologie, Disciplina de Patofiziologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Sindromul gurii arzânde (SGA) se caracterizează prin senzație persistentă de arsură orală, frecvent la nivelul limbii, în absența leziunilor clinice sau biologice evidente. Fiziopatologic, SGA este încadrat predominant în spectrul durerii nociplastice, asociate cu disfuncția procesării centrale a durerii, deși pot exista elemente neuropatice periferice subtile.

Scopul lucrării. Analiza comparativă a mecanismelor nociplastice și neuropate implicate în SGA și integrarea conceptului de "disfuncție neuroplastică postnozologică trigeminală", cu evaluarea implicării acupuncturii ca strategie terapeutică.

Material și metode. Revizuire narativă a literaturii din perioada anilor 2016-2026 privind fiziopatologia SGA, sensibilizarea centrală, disfuncția sistemului trigeminal și mecanismele neurobiologice ale acupuncturii.

Rezultate. În SGA predomină mecanismele nociplastice, caracterizate prin hiperexcitabilitate neuronală la nivel trigeminal și talamo-cortical, deficit al inhibiției descendente serotoninergice și noradrenergice și